

förstod att jag inte skulle nå NHL, så jag tog chansen att spela i Europa.

Under åren i England och Tyskland fick han testa rollen som spelande coach och började för första gången överväga en karriär som tränare. 1992 inleddes den nya karriären i ECHL – och exakt tio år senare klev han in i Vancouvers omklädningsrum. Där möttes han av en lugn, trygg lagkapten från Örnsköldsvik.

– Att ta sig till NHL som tränare, när du aldrig hade spelat där, var överväldigande. Jag pratade en hel del med Markus och det hjälpte mig mycket. Den svenska mentaliteten, där ni är måna om att alla ska vara med och känna sig delaktiga, var något som jag tog till mig.

EFTER ÅREN I Vancouver har Barry bland annat varit videotränare för USA:s landslag, assisterat i Danmarks U20-lag och huserade förra säsongen i Nederländerna.

– Jag älskar den här sporten och har aldrig sett den som ett jobb, säger han. Även jobbiga dagar, som efter sex raka förluster, älskar jag att komma till hallen och träffa spelarna. Jag tror faktiskt att jag känner större passion för sporten nu än någonsin.

Den passionen var en av anledningarna till att Markus Näslund hörde av sig i våras.

– Anders (huvudtränaren Forsberg, reds. anm.) är väldigt avslappnad i sin ledarstil och fungerar som lite av en fadersgestalt. Jag och Jan-Axel är mer utpräglade känslomänniskor, och jag tror det var den mixen Markus var ute efter.

Att träna Modo Hockey ser Barry som ett prestigeuppdrag.

– När jag sa att jag skulle till Modo visste alla där borta vad det handlade om. Det fascinerar att så många storspelare kan komma från en så liten stad, och vi brukar skämta om att ni måste ha nåt speciellt i vattnet. Vi ser Modo som Europas svar på Montreal eller Vancouver. Även vanliga fans har koll på laget, men många tror att stan också heter Modo ... (skratt).

Du växte upp i en liten ort i Michigan, nära den kanadensiska gränsen. Finns det likheter mellan Stambaugh och Örnsköldsvik?

– Det gör det faktiskt! Det var ett litet arbetarsamhälle med ganska kallt klimat där man satte stort värde på hårt arbete. Dessutom bodde många finländare och svenskar där.

Var det något med Örnsköldsvik som överraskade dig när du kom hit?

– Jag visste att stan var liten, men jag trodde att området runtomkring skulle vara mer välbefolkat. Med tanke på hur stor publik Modo drar på varje match tänkte jag mig ett upptagningsområde på 100 000 personer snarare än 50 000.



Barry Smith

Ålder: 52 år.

Födelseort: Stambaugh i Michigan, USA.

Familj: Flickvän och tre söner; 20, 18 och 14 år gamla. Den yngste är simmare och de två äldre spelar amerikansk fotboll.

Bor: Vid Örnsköldsviks torg, ovanför Handelsbanken. ("Jag har fin utsikt över den där hästen! Läget är perfekt för mig som gillar att promenera.")

Yrke: Hockeytränare.

Spelarkarriär: University of Alaska-Fairbanks 1984-1985, Erie Golden Blades (ACHL) 1985-1986, Mohawk Valley Comets, Erie Golden Blades, Carolina Thunderbirds (alla i ACHL) samt Troy Sabres (AAHL) 1986-1987, Oxford City Stars (BD2) 1987-1988, Solihull Knights, Telford Tigers samt Bracknell Bees (alla i BD1) 1988-1989, Lee Valley Lions (BD1) 1990-1992.

Tränarkarriär: Assisterande i Erie Panthers (ECHL) 1992-1995, huvudtränare i Erie Panthers 1995-1996, huvudtränare och GM i Waterloo Black Hawks (USHL) 1996-1997, assisterande i Baton Rouge Kingfish (ECHL) 1997-2000, assisterande i Syracuse Crunch (AHL) 2000, assisterande i Kansas City Blades (IHL) 2000-2001, assisterande i Manitoba Moose (AHL) 2001-2002, assisterande i Vancouver Canucks (NHL) 2002-2008, huvudtränare i Kamloops Blazers (WHL) 2008-2010, videotränare för USA:s landslag 2010-2011, assisterande för Danmarks U20-lag 2011-2012, huvudtränare för Tilburg Tappers (Nederländerna) 2012-2013, huvudtränare för Nederländernas landslag 2012-2013, assisterande i Modo 2013-2014.

”

Det fascinerar att så många storspelare kan komma från en så liten stad ...

En annan sak som gjort intryck är mentaliteten hos öviksborna.

– Alla här känns så avslappnade och öppna, säger han. Ni kliver inte på varandra för att nå era mål.

JUST NU LÅNGTAR Barry efter två saker: Ett rejält snötäcke och sina tre söner. De bor kvar i USA, men kommer att hälsa på under tio dagar kring jul. Barnens mor är inte längre i livet, och Barry berättar att det här blir den första julen på tre år som han och sönerna har möjlighet att fira tillsammans.

– Det har blivit mycket skypande under hösten, intygar han. De ser verkligen fram emot att få komma hit.

Efter jul väntar nya matcher med Modo Hockey – och Barry Smith siktar högt.

– Vi kan inte drömma om andra plats, utan målet måste vara guld. Det är en lång väg dit, men vi ser hela säsongen som en resa. Med ett så ungt lag som vårt hör det till att det kommer svackor under säsongen, men allt är ett led i lagets utvecklingsprocess. Vi ska vara som allra bäst när det är dags för slutspel. ■

”Många tror att stan heter Modo”

I jakt på den perfekta sista pusselbiten i tränarstaben vände sig Modo Hockeys GM Markus Näslund till en gammal vän från åren i NHL. Barry Smith, assisterande coach i Vancouver Canucks från 2002 till 2008, tvekade inte att anta utmaningen. Möt klubbens förste transatlantiske tränare genom tiderna.

TEXT: TORBJÖRN HÄGGLUND FOTO: HÅKAN NORDSTRÖM

VI TRÄFFAS I Fjällräven Center två dagar efter en efterlängtat seger, där Leksand betvingats med 6-3 – och där Barry skulle kunna ta åt sig äran för islossningen. Han är nämligen den i tränartrion som ansvarar för forwards och power play.

– Så allt som inte fungerat i spelet i höst kan ni skylla på mig, säger han med ett skratt.

Han hade en liknande roll i Vancouver, men då hette spetspelarna Näslund, Bertuzzi, Morrison och Sedin. Forwardsmaterialet i Modo, där ingen finns med bland topp 50 i poängligan, kräver en annan typ av coaching.

– Vi har skickliga spelare, men ingen renodlad poängmaskin, så det gäller att sprida ut målskyttet på fler killar och få med såna som Öberg och Forsberg i poängprotokollet. Klarar vi det blir vi starkare som lag och stabilare än de som är beroende av en enda toppkedja.

Mot Leksand producerade spelare från samtliga kedjor och såg till att sätta stopp för en sex matcher lång förlustsvit.

– Det är märkligt hur det fungerar med seger- och förlustsviter, säger Barry. Ofta ser du tendenserna i spelet innan resultaten kommer. Du kan spela dåligt i flera matcher innan förlusterna börjar komma – och du kan spela bra i flera matcher innan du bör-

jar vinna igen. Nu är vi på rätt väg.

NÅR BARRY presenterades som en del av Modos nya tränarstab var han ett okänt namn för många – medan andra blandade ihop honom med den nio år äldre Barry Smith som tränade Malmö våren 1997. Den okunskapen säger dock mer om oss än om Modos nye Smith. Med 10 klubbar som spelare och en 21-årig tränarkarriär som spänner över 13 lag i åtta ligor sitter han på ett svårslaget CV.

– Ända sedan tonåren har mitt liv kretsat kring hockeyn, berättar han. Först var det juniorhockey och collegehockey, och på somrarna jobbade jag på hockeyskolor. Jag

>>>

"A LOT OF PEOPLE THINK THE TOWN IS NAMED MODO"

In the hunt for the perfect last piece of puzzle of the coaching staff, Modo Hockey's [\[http://en.wikipedia.org/wiki/Modo_Hockey\]](http://en.wikipedia.org/wiki/Modo_Hockey) general manager Markus Näslund [\[http://www.eliteprospects.com/player.php?player=697\]](http://www.eliteprospects.com/player.php?player=697) turned to an old friend from the years in the NHL. Barry Smith, assistant coach in Vancouver Canucks from 2002 to 2008, didn't hesitate to accept the challenge. Meet the club's first trans-atlantic coach ever.

We meet in Fjällräven Center [\[http://en.wikipedia.org/wiki/Fj%C3%A4llr%C3%A4ven_Center\]](http://en.wikipedia.org/wiki/Fj%C3%A4llr%C3%A4ven_Center) two days after a long-awaited victory, where Leksand [\[http://en.wikipedia.org/wiki/Leksands_IF\]](http://en.wikipedia.org/wiki/Leksands_IF) were defeated 6-3 - and where Barry could claim the honour of "breaking the ice". He is the one of the three coaches who is responsible for forwards and power play.

"So you can blame me for everything that hasn't worked out this autumn," he says with a laugh.

He had a similar role in Vancouver, but back then the top players were named Näslund, Bertuzzi, Morrison and Sedin. The forward material in Modo, where no player is found among the Top 50 leading scorers, demands another kind of coaching.

"We have skilful players, but no real top scorer, so we have to spread the scoring on more guys and get players like Öberg [\[http://www.eliteprospects.com/player.php?player=238\]](http://www.eliteprospects.com/player.php?player=238) and Forsberg [\[http://www.eliteprospects.com/player.php?player=17136\]](http://www.eliteprospects.com/player.php?player=17136) in the scoring board. If we can do that we'll get stronger as a team and more stabilised than those who are dependent on just one top line."

Against Leksand, players from all the lines produced and thus helped to win after six losses in a row.

"It's strange how it works with strings of victories and losses," Barry says. "Often you'll notice the tendencies in the play before it shows in the standings. You can play lousy for several games before the losses arrive - and you can play well for several games before you start winning again. Now we're on the right path."

When Barry was presented as a member of Modo's new coaching staff, his name was unknown to most people - while others confused him with the nine years older Barry Smith [\[http://www.eliteprospects.com/staff.php?staff=4971\]](http://www.eliteprospects.com/staff.php?staff=4971) who was coaching Malmö [\[http://en.wikipedia.org/wiki/Malm%C3%B6_Redhawks\]](http://en.wikipedia.org/wiki/Malm%C3%B6_Redhawks) in the spring of 1997. However, that lack of knowledge tells more about some of us than about Modo's new Smith. With 10 teams as a player and 21 years of coaching 13 teams in eight leagues, he is sitting with a CV that is hard to beat.

“Ever since my teenage years my life has been about hockey,” he tells us. “First it was junior hockey and college hockey, and in the summers I worked at hockey schools. I understood that I wouldn't reach NHL, so I took the chance to play in Europe.”

During the years in England and Germany, he got the chance to be a playing coach, and for the first time he considered a career as a coach. In 1992 he started his new career in ECHL - and exactly ten years later he entered the dressing room of Vancouver. There he was met by a cool, confident team captain from Örnsköldsvik.

“To make it to the NHL as a coach, when you had never played there, was overwhelming. I talked a lot with Markus and that helped a lot. The Swedish mentality, where you are concerned that everybody should take part and feel involved, was something that I assimilated.”

After the years in Vancouver, Barry has for example been video coach for Team USA, been assisting coach in Denmark's Under 20-team, and he spent last season in the Netherlands.

“I love this sport and I have never regarded it as a job. Even the tough days, like after six losses in a row, I love getting to the arena and meet the guys. I actually think I feel more passion for this game now than ever before.”

That passion was one of the reasons for Markus Näslund to get in touch this spring.

“Anders (headcoach Forsberg) [<http://www.eliteprospects.com/staff.php?staff=1248>] is very relaxed as a leader and I act a bit like a father figure. Me and Jan-Axel [<http://www.eliteprospects.com/player.php?player=289>] are more emotional, and I think it was that mix that Markus was looking for.”

Coaching Modo is an honourable task in Barry's eyes.

“When I said I was going to Modo, everybody over there knew what it was about. It's fascinating that so many top players can originate from such a small town, and we used to joke that you gotta have something special in the drinking water. We regard Modo as the European equivalent of Montreal or Vancouver. Even ordinary fans know about the team, although a lot of people think the town is named Modo ... (laughs).”

“You grew up in a small place in Michigan, close to the Canadian border. Are there any similarities between Stambaugh and Örnsköldsvik?”

“Actually there are! It was a small blue collar place with rather cold climate where they appreciated hard work. A lot of Finns and Swedes lived there as well.”

“Was it anything with Örnsköldsvik that surprised you when you got here?”

“I knew that the town was small, but I thought the area around should be more populated. Considering how many attendants Modo has in each game I was thinking of a catchment of 100,000 persons rather than 50,000.”

Another thing that has made an impression is the mentality of the Ö(rnskölds)vik-inhabitants.

“Everybody here seems so relaxed and open-minded. You don't step on each other to reach your goals.”

Right now Barry longs for two things: a considerable snow cover and his three sons. They still live in the USA, but they will come and visit for ten days around Christmas. The mother of the children is no longer alive, and Barry says that this will be the first Christmas in three years that he and the sons have possibility to celebrate together.

“There has been a lot of Skyping during the autumn, he certifies. They're really looking forward to getting here.”

More games with Modo Hockey are waiting after Christmas - and Barry Smith is aiming high.

“We can't dream of second place, the aim has to be gold medal. It's a long way to get there, but we're considering the whole season as a journey. With a team as young as ours there will be low points during the season, but everything is part of the developing process of the team. We will do our very best when it's time for the play-offs.

Barry Smith

Age: 52 years

Place of birth: Stambaugh in Michigan, USA

Family: Girlfriend and three sons; 20, 18 and 14 years old. The youngest is a swimmer and the two elder plays American football.

Lives: by the square in Örnköldsvik, on top of Handelsbanken (bank of commerce)

Article, English translation and additional links kindly provided by Mikael Uhlin, who runs a site about the London Lions of the 1970s:

http://www.angelfire.com/space/u_line/london.htm).